

VEJRUM-VISKUM FRISKOLE & FRIBØRNEHAVE

Ledelsens beretning

Velkommen . . .

Så gik der endnu et år på VVFF. Og hvilket et af slagsen! Der er løbet en del vand under broen her i Nørreådal og vi har på VVFF haft en herlig blanding af rolige perioder, intense perioder, kaotiske perioder, svære perioder og sjove perioder. Jo, det har bestemt ikke været kedeligt at arbejde i Vejrumbro i det forgangne år.

Vi har det seneste års tid haft en fantastisk lejrskole (med ægte slagting!), et dyreskue (det havde jeg aldrig troet man kunne uden at de små dyr blev ædt!), trivselsuge før efterårsferien, naturens dag, høstfest, Lucia fest, kunst af verdensklasse fra børnehavebørnene, og om ikke så længe venter en ekstravagant, åndeløst spændende og herlig cirkusforestilling fra vores små poder. Derudover har vi sagt farvel til et par hoveder i årets løb. Både voksne og børn. Og heldigvis har vi også sagt goddag til nogle nye hoveder.

Et travlt og begivenhedsrigt år.

Og havde man spurgt mig for et år siden, hvad jeg regnede med at lave her i april 2014, så tror jeg ikke umiddelbart at ”aflæg ledelsesberetning” var en af svarmulighederne.

Men nu står vi her alligevel. Solen skinner. Alle er glade. Og det viste sig, at jeg måske passede meget godt ind i den nye rolle alligevel, de ansatte *havde* kæmpe lyst til at drive VVFF frem mod endnu bedre tider, forældrene bakkede op i en grad, jeg endnu ikke har oplevet før, det viste sig at børnene blev!, og økonomien viser sig faktisk at holde ret godt. Så godt, at der ligefrem er udviklingsmuligheder i

forretningen. Og jeg må indrømme, at der simpelthen bare er for mange fede ting ved denne skole, til at man kan sige nej tak til en sådan mulighed jeg har fået.

Men hvad er det der gør VVFF til noget særligt?

Jo, det første jeg kommer til at tænke på er Luciafesten og Høstfesten som vi holdt her på skolen sidste år. Jeg tænker på det mylder af forældre der lige pludselig dukkede op og hjalp med at omforme gymnastiksalen og skolen til en festsal. Og ikke mindst på det hav af forældre der hjalp med at rydde op. Vel at mærke at rydde helt op. Min tanker strejfede de forældre, der troppede op, og hjalp med afmontering af ribber i salen. De forældre, der mødte op for at sætte ribberne tilbage på væggene igen. De forældre der kommer her på skolen og bruger en arbejdslørdag på at få skolen gjort pænere, sikrere, funktionsdygtig. De forældre der også bruger en søndag efter arbejdslørdagen på at få gjort arbejdet færdigt. De forældre der kommer i løbet af et snuptag for at fikse huller i taget når det regner ind. De forældre der bruger weekender og eftermiddage på at bøvle med vores internet og computere. De forældre der kommer og reparerer vandrørene når de lækker fredag aften. De forældre der velvilligt tropper op med heste, grise m.fl. når deres børn gerne vil vise dyr frem. De forældre der bruger aftener, weekender og afspadsringstid på at lave vores budget og regnskab, så vi kan spare mange tusinde kroner hos revisoren. Ja, listen er lang. Og hold da op, hvor må jeg bare sige: det kan godt være at man på andre skoler praler af dedikerede og engagerede forældre, men det er intet (INTET!) sammenlignet med jer. I tager for alvor del i jeres skole. For det er *jeres* skole. Og det er så rørende herligt, at I lægger så meget tid, hårdt arbejde og omsorg i vores og jeres skole.

For når man oplever jeres dedikation som forældre, kan man ikke andet end at blive inspireret. Med en så engageret forældregruppe får man jo netop en medarbejderstab, der giver mere end blot det nødvendige til arbejdspladsen. En super dedikeret børnehavegruppe der skal mindes om at tage pauser, huske at holde fri fra alle de mange spændende og lærerige forløb, en lærerstab der løber hurtigt (til tider rigtigt

hurtigt) og alligevel opretholder et højt fagligt niveau, laver kompetent og udfordrende undervisning og stadig har øje for det enkelte barn, en nyhedsbrevsredaktør, der insisterer på at bruge aftener og weekender på at få et flot produkt selvom hendes ledelse prøver at overtale hende til at lave noget af det herhenne, en pedel der på bedste Georg Gearløvs facon har specialiseret sig i at reparere ting med hjælp af så få midler som muligt, og desuden formår at deltage i buskørsel, madlavning og en hel del pædagogisk arbejde ved siden af det praktiske, en bogholder, der ikke alene er bogholder og sekretær og holder styr på finanserne men også har overskud til at deltage som børnehavepædagog, en Dorthe – der er her der og alle vegne: børnehavepædagog, SFOPædagog, rengøringsdame, indkøbsansvarlig og bager. Det er jo fantastisk. Det er en særlig gruppe af særlige mennesker, der har deres daglige gang her på stedet, og jeg kunne holde en times tale til jer alle. Det vil jeg dog ikke gøre, men jeg tror i høj grad at det er jer forældres engagement der smitter af på os. Og måske – forhåbentligt - lidt den anden vej også.

Men jeres ildhu smitter også af på børnene. For gudhjælpemig om jeres børn ikke også er sådan nogle rigtigt hjælpsomme, ihærdige go-do-it typer, der uden at blinke arrangerer sodavandssalg, biograf, kager mm til en dag som i dag. Børn der med meget lidt støtte arrangerer undervisningsforløb for de andre, fx op til efterårsferien, hvor der var lavet 2 timers idrætsundervisning af elevrådet. Det er nogle dygtige små pøder der går her. Og de tager også et enormt ansvar for hinanden og for deres skole. Det er i sandhed nogle gode solide børn vi laver her i Vejrumbro.

Det var, hvad der allerede *er* sket. Men hvad kigger vi så frem mod? Hvad venter der os næste år her på VVFF?

Jo, der er jo to store ting. Vi bliver nødt til at dele de store klasser op. Så vores 4-5-6-7. klasse bliver til 4-5. klasse og 6-7. klasse. I så mange timer det nu kan lade sig gøre. For det kan ikke blive i hele skemaet. Det er finanserne trods alt ikke til. Men en opdeling i dansk, matematik og engelsk skulle godt kunne lade sig gøre.

Og hvorfor er det så nødvendigt? Jo, der er jo ved at være lidt mange børn i klassen, og vi har selv formuleret en målsætning om maks. 18 børn pr. klasse. Lige nu tegner 4-5-6-7 klasse til at blive en 25 mands klasse næste år, så en opdeling er så sandelig kærkommen. Ellers slider vi også stakkels Møller ned. At forberede og afvikle undervisning til 2 klasser på en gang er et kunststykke. At gøre det med 4 klasser på en gang er et sandt mesterværk. Jeg er ikke altid klar over hvordan han gør det, men det er i hvert fald en flot indsats. Men næste år skulle der altså være mulighed for at Peter kan koncentrere sig om kun to klasser i de tunge fag. Og så selvfølgelig give ungerne en klasse, hvor de ikke skal sidde på skødet af hinanden for at være der.

Den anden store ting, der kommer os i vente er arbejdet med en mulig vuggestue. Pernille var inde på det før. En vuggestue vil (udover at give os et forbandet knudret navn (VVFFF)) give en genial mulighed for at ”kapre” børnene før de ryger til andre skoler. For hvis man nu vælger vuggestue i f.eks. Tapdrup til sit barn, ja så er det da nærliggende at barnet efter vuggestuen fortsætter videre i børnehave og derefter skole med sine venner. Og der er de jo i Tapdrup mere rettet mod Viborg end mod os. Så hvis børnene starter her hos os, er der god og stor chance for at de også fortsætter hele vejen op og vi dermed ikke ”taber” nogle af vores ”egne” børn til andre institutioner/skoler. Så der er altså et klart økonomisk og institutionspolitisk incitament for at starte vuggestue her på VVFF.

Men der er også en anden (og måske endda vigtigere) grund til at starte vuggestue. Jeg talte før om den særlige hjælpsomme, ihærdige VVFF ånd. Denne følelse af, at dette er vores skole, vores børnehave, vores VVFF. Vi er en stor familie, og de børn vi fremelsker her på stedet og i byen har noget særligt med sig videre i livet. Man får en særlig dannelse når man går her. Denne særlige dannelse vil jo være perfekt at begynde helt fra den tidlige start. Så man som barn kan være en del af den store familie (ikke fra vugge til grav) men så i hvert fald fra man kan gå, til man kan tale flere sprog og er klar til at springe ud i verden. Sådan et VVFF vil vi gerne skabe i fremtiden.

Og vi håber I vil være med på turen.

For så lover vi, at de næste mange år bliver en spændende, sjov, udfordrende og lærerig rejse for jer, for os – for *vores* skole.